

Efter Norge.

Enlig psykopat går amok og skyder unge, eller højrefløjen giver grobund for terror?

Begge dele er formentlig sandt, og formentlig er der ganske meget mere, vi bør tænke igennem, når vi skal bearbejde massedrabene og bomben i Norge.

Folketingsmedlemmer bør inviteres med, når de nye 1. Klasser efter sommerferien skal skabe rammerne for deres kommende fælles skoleliv!

Fra den pædagogiske verden ved vi ganske meget om, hvordan grupper opfører sig. Hvordan vi skaber inklusion og hvordan marginaliserede grupper agerer. Vi ved, at den korteste vej mellem to punkter sjældent er den lige vej, og at det vigtigste ikke er at skabe vindere men at undgå tabere. Og det vigtigste er måske overskriften: Her hører vi alle til!

Marginaliserede grupper vil som hovedregel vælge mellem 3 strategier: Underkaste sig situationen, ghettoisere sig og søge sammen med andre marginaliserede eller angribe dem, man oplever som ansvarlige for marginaliseringen.

Skal man stoppe mobning eller klikedannelser i en skoleklasse, vil det ikke være tilstrækkeligt at kaste sig over mobberen eller den, der skaber intriger og klikker. Der skal sættes ind overfor marginalisering, hvis der skal skabes et godt miljø, og min påstand er, at nøjagtigt det samme gør sig gældende blandt voksne på samfundsniveau i fx Danmark.

Derfor var det en helt rigtig udmelding Stoltenberg og den unge AUF-formand kom med efter massakren: Vi skal gøre, som vi hele tiden har gjort – bare mere! Vi skal bruge demokratiet, diskutere, mødes, tage på lejr, stille spørgsmål og vise, vi ikke viger fra vores projekt om et bedre samfund. Modsat var det beskæmmende at se danske politikere komme med de sædvanlige kliche-svar: Mere kontrol med, hvad folk siger og mener, forbud mod dit og dat fra politiske organisationer til kunstgødning.

Karl Madsen sagde engang: Når store spektakulære forbrydelser finder sted, skal nogen straffes - i bedste fald de skyldige!

Unge drikker, så vi forbyder alkohol, folk slås i nattelivet, så vi forbyder vold og knive, fanatikere begår grusomme handlinger, så vi forbyder grusomme handlinger og foreninger, der har haft dem, som medlemmer. Alt sammen i den bedste hensigt nemlig at "gøre noget" – og dette er "noget", så gør vi det! Men i virkeligheden er der brug for at komme ned til det, der gør os til fremmede og ikke til naboer og klassekammerater.

Både venstre og højre side har grund til selvransagelse. Højrefløjen for at kaste forbud i grams, venstrefløjen for at følge trop og sammen skabe skyld og skam omkring lavindkomstgruppers livsførelse og stemple, hvor der skulle have været inkluderet. Ethvert forbud skaber opdeling: Indenfor reglerne og udenfor reglerne. Derfor ved enhver elev i 1. Klasse, at vi kun skal have de regler, der virker og ikke alle dem, vi "føler". Opgaven er at tage debatten og hinanden alvorligt i et projekt for et bedre samfund, der skal give plads til os alle.